

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0184/2013

31.5.2013

***

SOOVITUS

Nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kaheks aastaks kindlaks Euroopa Liidu ja Mauritaania Islamivabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta
(15777/2012 – C7-0419/2012 – 2012/0258(NLE))

Kalanduskomisjon

Raportöör: Gabriel Mato Adrover

Kasutatud tähised

- * nõuandemenetlus
- *** nõusolekumenetlus
- ***I seadusandlik tavamenetlus (esimene lugemine)
- ***II seadusandlik tavamenetlus (teine lugemine)
- ***III seadusandlik tavamenetlus (kolmas lugemine)

(Märgitud menetlus põhineb õigusakti eelnõus esitatud õiguslikul alusel.)

SISUKORD

	Lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT	5
SELETUSKIRI	6
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	13
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS	17
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	20

EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT

mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kaheks aastaks kindlaks Euroopa Liidu ja Mauritaania Islamivabariigi vahelise kalanduslase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta

(15777/2012 – C7-0419/2012 – 2012/0258(NLE))

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (15777/2012),
  - võttes arvesse protokoll, millega määratakse kaheks aastaks kindlaks Euroopa Liidu ja Mauritaania Islamivabariigi vahelise kalanduslase partnerluslepinguga ette nähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus (15781/2012),
  - võttes arvesse taotlust nõusoleku saamiseks, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 2 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0419/2012),
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 7,
  - võttes arvesse kalanduskomisjoni soovitusi ning arengukomisjoni ja eelarvekomisjoni arvamusi (A7-0184/2013),
1. ei anna nõusolekut protokoll sõlmimiseks;
  2. teeb presidendile ülesandeks teatada nõukogule, et protokoll ei saa sõlmida;
  3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide ja Mauritaania Islamivabariigi valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

Mauritaania on rändrahvaga riik, millel hoolimata sellest, et ta on kalapüügipiirkondade poolest üks rikkamaid maailmas, puudub kalapüügitraditsioon. Mauritaania tööstuslik kalalaevastik on 80% ulatuses Hiina päritolu, samas kui väikesemahuline laevastik on suures osas Senegali päritolu. Riikliku kalalaevastiku puudumise põhjuseks on tõenäoliselt rahva rändlev eluviis ning majanduslike ressursside ja poliitilise tahte puudus. Selle tulemusena on Mauritaania eelistanud anda oma kalavarude kasutamise üle välisriikide laevastikele, kuhu kuulub ELi laevastik.

Majanduslikust seisukohast vaadatuna moodustab kalandus 50% riigi eksporditulust ja 29% rahvamajanduse kogutoodangust. Ekspordi- ja töötlusettevõtted on põhiliselt segaettevõtted. Kalandusvaldkond annab ka palju töökohti, mis moodustab 36% praegustest töökohtadest.

Suhetes Mauritaaniaga peaks EL aitama kaasa riigi majanduslikule ja sotsiaalsele arengule, et luua välisinvesteeringute edendamiseks asjakohased tingimused. EL peaks samuti andma valdkondlikku abi, et Mauritaania teostaks oma kalavarude suhtes säästlikku püügitegevust ning saaks võidelda ebaseadusliku püügi vastu, kohaldades hea valitsemistava põhimõtteid ja järgides mereõiguse alaseid rahvusvahelisi norme.

Suur osa sellest abist võib realiseeruda otse asjakohase kalandusalase kokkuleppe ja protokolliga kaudu, mille kohaselt ELil on juurdepääs üksnes ülemäärastele varudele, mida riik ei kasuta oma toiduga kindlustatuse tagamiseks¹. Kalavarude kasutamine peaks toimuma tasemel, mis kindlustaks püütavate varude maksimaalse jätkusuutliku saagikuse. Samuti tuleks kehtestada tehnilised meetmed, mis tagaksid kalavarude pikaajalise kasutamise, ja kontrollimeetmed ebaseadusliku kalapüügi ennetamiseks.

Sellised tingimused peaksid kehtima kõikide Mauritaania püügipiirkonnas tegutsevate laevastike suhtes, et tagada ühtne ja kõigi suhtes võrdsetel tingimustel toimiv kalapüügikord, kusjuures ELile tagatakse ülejäävate kalavarude osas eeliskohtlemine. Selline kord eeldab Mauritaanialt läbipaistvust kolmandate riikidega sõlmitud kahepoolsete kalandusalaste lepingute suhtes.

EL kooskõlastab oma poliitilist tegevust, et olla järjepidev ja viia oma väärtusi ja põhimõtteid ellu välistegevuses. ELi (ja selle liikmesriikide koostööorganite kaudu) antav abi Mauritaaniale on märkimisväärne ja seda antakse erinevat laadi abiprogrammide kaudu². Tuleb täpsustada, et kalandusalase lepingu raames antav valdkondlik abi ei ole ainus koostööabivorm, mida Mauritaania ELilt saab.

Uut kalandusalast protokollit hinnates tuleb tähelepanu pöörata järgmistele aspektidele:

---

¹ Kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni artikliga 62.

² „Mauritaania strateegia 2008-2013” raames eraldati Mauritaaniale valitsemise, taristutesse ja piirkondlikku integratsiooni investeerimiseks 156 miljonit eurot ja 3,2 miljonit eurot hädaabiks. *Saheli julgeolekut ja arengut käsitleva strateegia* raames andis EL Mauritaaniale terrorismi vastaseks võitluseks 52,8 miljonit eurot (25 miljonit aastal 2011). Saheli piirkonna toidukriisi leevendamist käsitleva ELi programmi raames eraldati 2012. aastal 337 miljonit eurot ning Malist tulevate rändevoogudega toimetulemiseks anti 19 miljoni euro ulatuses humanitaarabi.

- püügivõimalused püügiülejäakidele ning ELi laevastiku eelisjuurdepääs;
- protokollis tehnilisi tingimusi tuleb diskrimineerimise vältimiseks kohaldada kõikide välisriikide laevastike suhtes ning tuleb teostada majanduslikult kasulikku ja säästlikku püügitegevust; nendes tingimustes võrreldes eelmise protokolliga tehtavate mis tahes muudatuste puhul tuleb läbi viia mõjuhindang (nt võimalus lossida Kanaari saartel);
- rahaline toetus kohandatakse vastavalt püügivõimalustele ning laevaomanike eramaksed on proportsionaalsed.

Uue kalandusalase protokollis analüüs

Käesoleva lepingu puhul on kahtlemata tegemist koguste ja kalandustoodete mitmekesisuse ning rahalise toetuse seisukohalt ELi olulisima kalandusalase lepinguga. Pärast 15 kuud kestnud läbirääkimisi parafeeris komisjon 26. juulil 2012. aastal kalandusalase protokollis Mauritaaniaga, mis hõlmab esialgu kaheaastast ajavahemikku. Euroopa Liidu Nõukogu pidi nimetatud protokollis ajutisele kohaldamisele 3. detsembril 2012. aastal komisjoni palvel alla kirjutama, kuna komisjon tundis muret selle üle, et osa ettenähtud eelarvest võib kaduma minna. Mauritaania kirjutas protokollis alla 16. detsembril 2012, mil see hakkas kehtima ajutiselt kuni Euroopa Parlament selle heaks kiidab.

Uus protokoll hõlmab 110 miljonit eurot aastas, millest 70 miljonit eurot aastas maksab EL (67 miljonit eurot aastas juurdepääsu eest kalavarudele ja 3 miljonit eurot aastas valdkondlikku abi). Ülejäänud 40 miljonit eurot aastas maksab kalandussektor tasudena püügilitsentside eest.

Juurdepääs võimaldatakse sajakonnale laevale 12 liikmesriigist: Hispaania, Itaalia, Kreeka, Leedu, Läti, Madalamaad, Malta, Poola, Portugal, Prantsusmaa, Saksamaa ja Ühendkuningriik. Oluline ei ole laevade arv, vaid püügimaht³.

Eristatakse kaheksat püügikategooriat: pelaagilised liigid, põhjalähedased liigid ja merluus, koorikloomad (krevetid, viburhännakud, langustid ja krabid) ja tuunid. Peajalgsete puhul puudub püügivõimalus.

Protokollis tunnustatakse ELi laevastiku eelisjuurdepääsu ning mittediskrimineerimist ja inimõiguste austamist Mauritaanias.

Püügivõimalused ja tehnilised tingimused

Kõige olulisem on üldise kvoodisüsteemi kehtestamine laevade tonnažil põhineva püügikoormuse asemel. See toob püügi kaalumisega seoses kaasa pidevaid konflikte kohalike ametiasutustega.

Peajalgsete: Puudub juurdepääs sellele kalanduse valdkonnale, kuigi kavas on olukord aasta pärast protokollis jõustumist uuesti läbi vaadata. See ei ole kuigi tõenäoline, kuna komisjon on väitnud, et käesolev protokoll on parim tulemus, mis suudeti saavutada. Raske on ette

³ Püügimahtuks seatakse 307 400 tonni pelaagiliste liikide, koorikloomade ja merluusi puhul.

kujutada, et olukord paraneks, kui makse on juba tehtud. Ei ole õigustatud, et komisjon ei kohanda toetuse määra vastavalt püügivõimaluste märkimisväärsele ja olulisele vähendamisele (jättes nii ruumi hilisematele läbirääkimistele seda suurendada, kui selles kategoorias kehtestatakse kvoodid).

Protokollis tunnustatud Hispaania Okeanograafia Instituut (IEO) koostas hiljuti aruande kaheksajala olukorra kohta, kust selgub, et selle liigi kaitsestaatus ei ole halb, vaid sellel on praktiliselt biomassi tasemel maksimaalne jätkusuutlik saagikus (32 000 Tm) pärast püügikoormuse ligikaudu 30% vähendamist viimastel aastatel. Komisjon ei ole seda uuringut arvesse võtnud, vaid toetub omakorda kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee hinnangule, mis põhineb 2008. aasta andmetel.

IEO aruanne muudaks kasutuks Euroopa Parlamendi 12. mai 2011. aasta resolutsiooni⁴ punkti H, kus oldi seisukohal, et kalandusalane leping Mauritaaniaga tõi kaasa kaheksajala ülepüügi, vähendas Mauritaania kalurite püügivõimalusi ja andis ELi tööstuslikule kalapüügile konkurentsieelise. Viimaste kuude püügiandmed näitavad kaheksajala ja teiste liikide suurt arvukust, mis on kaasa toonud nende hinna languse turul.

Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee toob oma aruandes välja, et 200 mauritaania külmutustraalerit, millest enamik sõidab teiste riikide lipu all, ja 900 kanuust koosnev oluline väikesemahuline laevastik, jätkab peajalgsete püüki Mauritaanias. Tuleb arvesse võtta asjaolu, et 200 laeval, mis ei esinda riiklikku kapitali ega kohalikke mauritaania kogukondi, vaid välisriikide majanduslikke huvisid, on eelisjuurdepääs Euroopa laevastiku ees. Selline olukord on diskrimineeriv ELi laevastiku suhtes, millel peaks ülemääraste varude osas olema eeliskohtlemine.

Tuleb rõhutada, et eelmises protokollis oli 32 peajalgsete püügiga tegelevat laeva, millest 24 kuulusid Hispaaniale ja mille kodusadam oli Gran Canarial Las Palmases. Need laevad on praegu ilma püügipiirkonna ja võimalusteta, kuna see laevastik toodi juba üle Marokost.

Pelaagilised liigid: Pelaagiliste liikide püügipiirkond viiakse 13 miilist 20 miilini rannikust, ja see mõjutab külmutustraalereid ja värske püügiga tegelevaid laevu. Kalapüügivõimalused suurenevad 250 000 tonnilt 300 000 tonnile (komisjon nägi ette 125 000 tonni). Protokoll ei sisalda komisjoni nõudmist kehtestada majandamiskava selle liigi jaoks, mille olukord on ühise teaduskomitee 2011. aasta novembri aruande kohaselt murettekitav.

Püügiülejäagi kindaksmääramise täpsustamine on oluline. Komisjon näib olevat püügi ülejäagi jagamisel viimasel kohal, kuna kõigepealt jaotatakse see teiste kalapüügiga tegelejate vahel Mauritaanias. See on vastuolus protokolliga, kus ELile antakse eeliskohtlemine, ning lisaks ei järgi see Euroopa laevastiku huve.

Värske pelaagilise püügi lossimine peaks toimuma Mauritaanias ning 2% lossitud püügist tuleks pakkuda tasuta kohalikule turule, et aidata kaasa toiduga kindlustatusele. Seda korda on kritiseerinud Mauritaania kodanikuühiskond, kes nõuab, et tuleks uurida lossimiste mõju kohalike kalurite püütud kala hinnale.

Mauritaanias lossimise kohustust ei oleks tohtinud lisada protokollis teostamata eelnevalt

---

⁴ Resolutsioon 2012/C 377 E/11

sotsiaalmajandusliku mõju analüüsi kahjude kohta, mida see uus meede põhjustab Kanaari saartele, mis on äärepoolseim piirkond ja kus need lossimised on seni toimunud⁵.

Pelaagilise külmutatud kala puhul kehtestatakse ümberlaadimise kohustus, et parandada püügikontrolli. See on siiski ebaloogiline, kuna ümberlaadimised õhutavad ebaseaduslikku kalapüüki. Kontroll on ülearune, kuna seda võib läbi viia laevadel, kui nad püügipiirkonnast lahkuvad. On selge, et tegemist on üksnes tulu tõstva korraga, mis suurendab rahalist toetust.

Sellised tehnilised tingimused ei ole kasulikud pelaagilise püügiga tegelevale laevastikule, kes ei kasuta neid püügivõimalusi ja on väljendanud oma ühist kavatsust neid mitte kasutada.

Põhjalähedased kalad (sealhulgas senegali merluus): Püügipiirkond viiakse 6 miilini rannikust võrreldes eelmise protokolliga ja kaaspüüki suurendatakse 25%-lt 30%-le. Kogu püük tuleb lossida.

Muude põhjalähedaste kalade puhul säilitatakse 10% kaaspüük ja kaotatakse piirang koorikloomade, kalmaari ja seepia kaaspüügi puhul (5% võrreldes eelmise protokolliga). Teisalt kaotatakse kaheksajala ja merluusi kaaspüügikeeld (vastuolus koorikloomade püügiga tegelevatele laevadele kehtestatud piirangutega ja peajalgsete püügi kvootide puudumisega).

Põhjalähedaste liikide suhtes on kindlaks määratud litsentsitasu 105 eurot/t, lubatud kogupüügi maksimummäär on 2500 tonni ja lubatud laevade arv on 9. Senegali merluusi puhul suurenes litsentsi maksus eelmise aastaga võrreldes kuni 400% sõltuvalt laevast. Litsentsitasu on 90 eurot/t, lubatud kogupüügi maksimummäär on 4000 tonni ja lubatud laevade arv on 11. Ruumi on ainult kahele laevale, kes tegutsevad püügipiirkonnas. Kohustuslikud lossimised Mauritaanias tõstavad erakulusid lõivude ja sadamateenuste näol. Sellele lisandub kohustus võtta tööle 60% Mauritaania päritolu meremehi, kellel puudub suures osas piisav ettevalmistus, millega seatakse ohtu turvalisus pardal ja püügitegevuse tõhusus. Lisaks ei ole kalandus kohalikule elanikkonnale tavaline tegevusala, vaid pigem väljapääs vaesusest ja viis rände kontrollimiseks. Et kõnealune meede oleks tõhus, ei peaks see põhinema kodakondsusel.

Teine lisakulu on kohustus kasutada katse korras laeval laevaseire satelliitsüsteemi (lisaks ELi poolt nõutavale) topeltdastamise kaudu.

Koorikloomad (krevetid ja viburhännakud): Piirkond, kus ei tohi püüda, viiakse 6 miilist 8 miilini rannikust, kuigi põhja pool järgib piir pisut erinevat batümeetrilist kriteeriumit. Pool laevastikust (vähemalt 10 laeva), mis tegutseb püügipiirkonna lõunapoolses osas, võib püüda

---

⁵ Püügitegevus toob Kanaari saartele aastas 40 miljoni euro väärtuses otseselt tulu. Tööhõive valdkonnas on kalandusvaldkonnaga otseselt seotud ligikaudu 2750 töötajat, kelle hulgas on laevapere liikmed ja sadamategevusega seotud töötajad. Lisaks kuuluvad kalandustooted saarte peamiste eksporditoodete hulka. Nende väärtus ulatus 2011. aastal 115,3 miljoni euroni. Ei tohi unustada, et Kanaari saared on äärepoolseim piirkond, mille suhtes on protokollis sätestatud eristaatus. Komisjon on ise edendanud mitmeid meetmeid, millega hõlbustatakse äärepoolseimate piirkondade arengut, ja on võtnud kohustuse arvestada äärepoolseimate piirkondade huvisid nende naaberriikidega kaubandus- ja/või kalandusalaste lepingute üle peetavatel läbirääkimistel.

kuni 6 miili piirini.

Püügipiirkonna üleviimine tähendab kalandussektori jaoks suurt saamata jäänud tulu, kuna suurem osa viburhännakute püügist on koondunud külgnevatele aladele. Lisaks puudub põhjus muuta seda püügipiirkonda, kuna teaduslikud uuringud ei kinnita nimetatud liikide ülepüüki. Püügipiirkonna põhja osas on samuti muudetud kaitseala, mis vähendab lubatud püügipiirkonda. See meede tooks viburhännakute püügi puhul kaasa ligikaudu 21,6% kahju.

Teisalt kehtestatakse piirangud kaaspüügi suhtes, kuna peajalgseid ei tohi püüda. Kala kaaspüüki vähendatakse 20%-lt 10%-le ja krabide kaaspüüki 7,5%-lt 5%-le. Selline käibe 30% vähendamine ei võimalda majanduslikult kasulikku püüki, samas kui ergutatakse selliste liikide vette tagasi laskmist, kelle püük on praegu keelatud, kuid vältimatu.

Lõuna sektoris kohaldatav üheaegse kohaloleku mehhanism 6 ja 8 miili vahelisel alal toob kaasa suured haldusprobleemid seoses sellega, kuidas määrata kindlaks, millised laevad võivad seda õigust teataval ajal kasutada.

Krabid: Keelatakse püük piirkonnas, mis on lõuna pool laiuskraadi 17° 50' N, mis oli eelmises protokollis lubatud, ning suurendatakse mõrdade arvu 250-lt 500-le laeva kohta, st püügikoormuse koondumist väiksemale alale. Lubatud kogupüük võimaldaks üksnes ühe laeva kohaloleku püügipiirkonnas.

Tuunid ja triivõngejad: Olulisi muudatusi ei ole. Seetõttu vastavad kõik 1. augustist kuni tänaseni taotletud litsentsid nendele kategooriatele, mis on ainsad, mida uus protokoll ei mõjuta.

Tuleb ka lisada, et protokoll kohustab kütust ostma riikliku monopoolse ettevõtja käest turuhinnast kõrgema hinnaga (mis tähendab koorikloomade püügiga tegelevate laevade puhul näiteks 45000 eurot aastas rohkem laeva kohta).

Rahaline toetus ja valdkondlik abi

Rahaline toetus on eelmise protokolliga võrreldes palju suurem, kuigi püügivõimalused on väiksemad ja peajalgsete kategooriat nüüd enam ei ole. Protokoll on kallis ja ebaproportsionaalne. Lisaks puudub põhjendus laevaomanike eramaksete läbivaatamiseks, kui vähendatakse püügivõimalusi ja tehnilised tingimused muutuvad piiravamaks.

Eelmises protokollis oli valdkondliku abi määr 11 miljonit eurot aastas. Mauritaania valitsus ei ole nimetatud summat asjakohaselt investeerinud. See on põhjuseks, mis EL otsustas vähendada uues protokollis summat 3 miljonile eurole aastas (kuigi erasektori finantseeringud tasudena on tunduvalt suuremad (300–400%) kui eelmises protokollis). Valdkondlik abi põhineb kolmel sekkumisteljel: teadus- ja koolitusalaane koostöö, järelevalve ja keskkond.

Raportööri täiendavad märkused

Säästlikku kalandustegevust käsitlevate kokkulepete puhul peaks säilima nimetus „kalandusalased partnerluslepingud”, kus viidatakse otseselt allkirjastanud riikidele ja nende vahelisele võrdsele suhtele. Nimetatud kokkulepped peaksid edendama seda, et kalandusalane

tegevus kolmandates riikides areneks säästlikes ja vastastikku rahuldavates tingimustes, lisaks sellele, et tagatakse ELi kalandussektori erainvesteeringute turvalisus.

Samuti tuleks kaaluda Euroopa Liidu erainvestorite osalemist ühisevõtete kaudu, et aidata kaasa vastutustundliku kalapüügi kohaldamisele, sotsiaal-majanduslikule arengule ja tehnosiirdele.

Ennekõike ei tohi siiski unustada, et kalandusalased partnerluslepingud on oma olemuselt peamiselt kaubanduslikud ja nende eesmärk on võimaldada ELi laevastiku tarned ühenduse turule. Teisel kohal on koostöö, mida EL teeb valdkondliku abi kaudu, et tugevdada antud rannikuäärse riigi kalandusvaldkonna juhtimist.

Teisisõnu peaks õiguslik alus, mille alusel nõukogu võtab vastu otsuse ELi ja Mauritaania vahelise protokolliga sõlmimise kohta, olema Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2 koostoimes artikli 218 lõike 6 punktiga a, mitte nõukogu hiljuti tehtud muudatuse kohaselt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 43 ilma selle lõiketa 2.

Selle õigusliku alusega annab nõukogu komisjonile volitused pidada ELi nimel läbirääkimisi kalandusalase protokolliga üle, mis hõlmab selliseid meetmeid nagu püügivõimalused, tehnilised ja kontrollimeetmed ning rahaline toetus, kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega. Sellest järeldub, et õiguslik alus, mis võimaldaks kõigi nende meetmete üle läbirääkimisi pidada, on artikli 43 lõige 2.

Kokkuvõte

Riiklike ametiasutuse ja kalandussektori väljendatud ühise arvamuse kohaselt on protokoll selles sisalduvate kalapüügivõimaluste ja tehniliste tingimustega võrreldes kallid, mistõttu see ei ole majanduslikult kasulik. Välja arvatud tuunipüügilaevad (kelle jaoks tehnilised tingimused ei muutunud) ja mõned merluusi traalerid (kes püüavad üksnes lühikeste perioodide jooksul), ei ole ülejäänud laevastik selle tulemusel taotlenud määruse 1006/2008 kohaselt ajutisi litsentse.

Protokoll on halb mitmetel põhjustel:

- juurdepääsu ei lubata peajalgseid püüdvatele laevadele, kuigi sellele ei ole ühtegi bioloogilist põhjendust, mis tähendab, et 32 laeva ei saa kuskil kala püüda ja neil ole mujal alternatiivset püügipiirkonda;
- piiratakse kõikide laevastike juurdepääsu püügipiirkondadele, kaasa arvatud pelaagilise püügi laevadele, mistõttu püügimaht väheneb järsult;
- pelaagiliste liikide, koorikloomade ja merluusi püügi puhul võetakse tonnažil põhineva püügikoormuse asemel kasutusele kvoodisüsteem ja seda täiendatakse laevade arvu piiramisega;
- see on kallim ELile ja laevaomanikele, kelle puhul see mõnel juhul tähendab 300–400% kulude tõusu, mille eest ei saa vastu võrdset tulu;
- lisaks on kokkulepet kallimaks muutvad kaudsed kulud, mis tulenevad kohustusest lossida ja laadida ümber Mauritaanias, võtta tööle 60% Mauritaania päritolu meremehi laeva kohta, tankida Mauritaanias ja kasutada laeval teist laevaseire satelliitsüsteemi.

Käesolev kalandusalane protokoll

- ei ole ELile kasulik, kuna kalapüügivõimaluste kasutamistingimused muudavad selle majanduslikult ebatõhusaks, mida näitab laevade puudumine püügipiirkonnas;
- ei ole ka Mauritaaniale kasulik, kuna ELi laevastiku puudumine jätab riigi ilma suurest osast ELi rahalisest toetusest, samuti jäävad saamata kohalikele rannikuäärsetele kogukondadele püügitegevusest tulev tulu ja meremeeste palgad.

Sellest tulenevalt tuleks ei tohiks käesolevale kalandusalasele protokollile nõusolekut anda. Püügitingimused tuleks uuesti läbi vaadata nii, et protokoll ei ratifitseerita ebapiisavate püügivõimaluste ja ebaõiglaste tehniliste tingimuste tõttu. Tuleks läbi rääkida uue protokolliga vastuvõtmise üle, ja mitte ühiskomitee kaudu, kui protokoll on juba jõustunud ja toetus on makstud. Kui rahaline toetus on makstud, ei ole Mauritaaniale mingit stiimulit tehnilisi tingimusi parandada, kuna ta ei saa sellest mingit kasu.

20.2.2013

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus protokoll (millega määratakse kaheks aastaks kindlaks Euroopa Liidu ja Mauritaania Islamivabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ette nähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (15777/2012 – C7-0419/2012 – 2012/0258(NLE))

Arvamuse koostaja: Gesine Meissner

LÜHISELGITUS

Mauritaania on maailma vähimarenenud riikidest üks vaesemaid: 2011. aasta inimarengu indeksi põhjal on ta 187 riigi hulgas 156. kohal. Riik sõltub välisest rahalisest abist ning on suurtes võlgades.

Riigi poliitilist olukorda võib pidada ebastabiilseks. Praegune president Mohamed Ould Abdel Aziz kukutas 2008. aasta augusti riigipöörde käigus toonase valitsuse ning 2009. aasta juulis jätkas valitud presidendina. 14. oktoobril 2012. aastal sai ta haavata, kui sõjaväepatrull tema konvoi pihta tule avas.

Lisaks on Mauritaaniat aastaid mõjutanud terroristide tegevus. Riigi kõrbealal on iseäranis aktiivne Al-Qaeda. Pärast 2012. aasta märtsis toimunud Mali sõjaväelist riigipööret, mille korraldasid sõjakad islamistid, on olukord veelgi pinevamaks muutunud.

Riigi majandus sõltub suuresti põllumajandusest ning enamik tööjõust on hõivatud selles sektoris. Peamisteks ekspordiartikliteks on aga rauamaak ja kala. Kuigi suurem osa riigi territooriumist on asustamata, on sealne 753 km pikkune rannikuäärne ala üks kalarikkamaid piirkondi maailmas.

Kalandusalane partnerlusleping Euroopa Ühenduse ja Mauritaania vahel sõlmiti 1. augustil 2006 ja seda rakendati kahe sellele järgnenud protokoll kaudu. Viimane nendest kaotas kehtivuse 31. juulil 2012. aastal. Alates 1. augustist 2012 edastab komisjon liikmesriikide esitatud kalapüügiloataotlused Mauritaaniale otse. See ajutine korraldus kehtib 2013. aasta jaanuarini.

Vastavalt nõukogu antud volitustele pidas Euroopa Komisjon Mauritaaniaga läbirääkimisi uue

protokolli üle. See parafeeriti 26. juulil 2012. aastal. Uus protokoll hõlmab kaheaastast ajavahemikku alates selle allkirjastamise kuupäevast.

Uue protokolliga tagatakse ELi laevadele eelisjuurdepääs Mauritaania kalapüügipiirkonnas olevatele püügiülejätkidele. Protokolli eesmärk on ka säästva kalanduspoliitika edendamine selles kalapüügipiirkonnas.

ELi rahaline panus vastavalt uuele protokollile on järgmine:

- a) 67 miljonit eurot aastas ELi laevade juurdepääsu eest Mauritaania majandusvööndile;
- b) kolme miljoni euro suurune aastane eritoetus vastutustundliku ja säästva riikliku kalanduspoliitika rakendamiseks.

Rahaline panus juurdepääsu eest Mauritaania majandusvööndile on oluliselt suurem kehtivuse kaotanud protokollis sätestatud summast. Valdkondlikku toetust aga kärbitakse eelmisel aastal eraldatud 20 miljonilt eurolt kolme miljoni euroni aasta kohta. Seega on rahalise panuse kogusumma sama, mis lepidi kokku ajavahemikuks 2011–2012.

ELi ja Mauritaania vaheline kalandusalane partnerlusleping on majanduslikult kõige olulisem kolmanda riigiga sõlmitud leping, millele järgnevad Gröönimaaga sõlmitud kalandusalane partnerlusleping ja Marokoga sõlmitud seni uuendamata kalandusalane partnerlusleping. Selle jaoks eraldatav raha moodustab peaaegu poole summast, mis on ELi kogueelarvest määratud kolmandate riikidega sõlmitud kalandusalastele partnerluslepingutele.

Võrreldes eelmise protokolliga on kalapüügivõimalusi vähendatud. Sellise vähendamise tingis asjaolu, et Mauritaania kalavarud on kas ülepüütud või püütakse neid maksimaalsetes lubatud piirides. Uued lubatud püügikogused kehtestati lähtuvalt teadlaste nõuannetest ning Mauritaania nõudmisest tugevdada kohalikke rannikuäärseid kogukondi ja väikesemahulist kalapüüki.

Iseäranis peajalgsete väljajätmine on märkimisväärne. Väidetavalt on nimetatud limusteklass välislaevastike poolt üle püütud ning samuti on Mauritaania väikesemahulise ja rannalähedase kalapüügi sektoril peajalgsete püügiks piisavalt kohalikke laevu. Kohaliku kalandussektori tugevdamiseks lepidi kokku, et pikendatakse pelaagilise kalapüügi piirkonna lubatavat kaugust rannikust: pelaagilise püügi traalid peavad püsima rannaäärest 20 miili kaugusel. Arvestuste kohaselt peaks see kaaspüüki märgatavalt vähendama.

Arvamuse koostaja väljendab iseäranis suurt heameelt kohustuse üle varustada Mauritaania kohalikku elanikkonda kahe protsendiga püütud väikestest pelaagilistest kaladest. Siiski tuleb hoolega kaaluda, kuidas see meede mõjutab kohalike kalurite püütud kala hinda.

Arvamuse koostajale valmistavad muret probleemid, mida kalandusalane partnerlusleping võib põhjustada Euroopa laevastikule ja kalatööstusele ning Mauritaania meremeestele, kes neil laevadel töötasid. Ta muretseb laevaomanike saagi pealt makstavate maksude suure tõusu tagajärgede pärast.

Eelmainitud arvesse võttes kiidab arvamuse koostaja heaks kalanduslase partnerluslepingu,

mille tingimuste suhtes peetakse läbirääkimisi vastavalt poliitikavaldkondade arengusiduse põhimõttele ja kolmandate riikidega sõlmitavate kalandusalaste partnerluslepingute ühtsele raamistikule aastast 2002 ning mis on koosõlas tulevase ühise kalanduspoliitika välise mõõtmega. ELi ja kolmandate riikide vahelised kalandusalased lepingud mitte üksnes ei taga ELi laevadele juurdepääsu arenguriikide majandusvöönditele, vaid on pigem aluseks partnerlusele, arengupoliitikale ja säästvale kalandusele. Seetõttu tuleks kalandusalaste partnerluslepingute puhul võimaldada ainult ülejäävate kalavarude püüki rannikuvetes ning arvestada sellega, et kala on tähtis osa arengumaade elanike toidulauast.

Lõpetuseks sooviks arvamuse koostaja juhtida tähelepanu eelmise kalandusalase partnerluslepingu järelhindamisele, kus mõõndakse, et leping on toonud ELile mõõdukat tulu, kuna kulude ja tulude suhe on kõigest 1,4 ja 1,5 vahel. Kuna uue protokolliga tingimusi on võrreldes eelmisega märkimisväärselt muudetud, saab ka uus kulude ja tulude suhe olema endisest erinev.

*****

Arengukomisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil teha Euroopa Parlamendile ettepanek anda nõusolek.

Arengukomisjoni arvamuse kohaselt peaks komisjon kõnealuse protokolliga rakendamisel võtma asjakohasel viisil arvesse järgmisi punkte:

- a) komisjon peaks tungivalt nõudma, et Mauritaania kasutaks vastutustundliku ja säästva riikliku kalanduspoliitika rakendamiseks eraldatavat iga-aastast summat riigi lossimisrajatiste täiustamiseks, et ELi laevad saaksid püütud saaki lossida ka teistes Mauritaania sadamates peale Nouakchott'i, naiste ettevõtluse edendamiseks kalandussektoris, seireks ja järelevalveks ning kalavarude hindamiseks;
- b) eriti hoolikalt tuleb kontrollida, et peajalgsete väljajätmisel kalandusalasest partnerluslepingust oleks varude taastumisele märgatav mõju ning et see ei tooks kaasa Mauritaania laevastiku liigset püügivõimsust;
- c) soovib komisjonil arutada Mauritaaniaga, kuidas töötada välja kalanduse pikaajaline majandamiskava, millesse oleksid lisatud kõik Mauritaania ametiasutuste jagatavad lubatud püügikogused nii oma riigi kui ka kolmandate riikide laevastikele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.2.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 13 -: 10 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Michał Tomasz Kamiński, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Philippe Boulland, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Gesine Meissner

5.3.2013

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kaheks aastaks kindlaks Euroopa Liidu ja Mauritaania Islamivabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (15777/2012 – C7-0419/2012 – 2012/0258(NLE))

Arvamuse koostaja: François Alfonsi

LÜHISELGITUS

Vastavalt nõukogu antud volitustele pidas Euroopa Komisjon Mauritaania Islamivabariigiga läbirääkimisi Euroopa Ühenduse ja Mauritaania Islamivabariigi vahel sõlmitud kalandusalase partnerluslepingu protokollu uuendamise üle. Läbirääkimiste tulemusena parafeeriti 26. juulil 2012 uus protokoll. Uus protokoll hõlmab kaheaastast ajavahemikku alates selle allkirjastamise kuupäevast.

Lepingu protokollu peamine eesmärk on sätestada Euroopa Liidu laevade kalapüügivõimalused Mauritaania vetes kalavarude kasutamata ülejäägi piires. Komisjon võttis muu hulgas aluseks kõnealuse lepingu raames asutatud teaduskomitee arvamused.

Partnerluslepingu üldine eesmärk on tihendada koostööd Euroopa Liidu ja Mauritaania Islamivabariigi vahel, et arendada mõlema lepinguosalise huvides säästvat kalanduspoliitikat ja kalavarude vastutustundlikku kasutust Mauritaania kalapüügipiirkonnas.

Protokollis sätestatud 140 000 000 euro suurune rahaline kogutoetus kogu protokollis kokkulepitud ajavahemiku kohta jaguneb järgmiselt: a) 67 000 000 euro suurune rahaline toetus kalavarudele juurdepääsu eest ja b) 3 000 000 euro suurune eritoetus Mauritaania Islamivabariigi kalandussektori arenguks. Toetus vastab riikliku kalanduspoliitika eesmärkidele.

Kulu liik	2012	2013	KOKKU
-----------	------	------	-------

Loodusvarade kaitse ja majandamine	70 000 000€	70 000 000€	140 000 000€
KOKKU	70 000 000€	70 000 000€	140 000 000€

Eelarvekomisjon on seisukohal, et lepingu täitmisel tuleb arvesse võtta järgmist:

- igal aastal tuleks kontrollida, kas liikmesriigid, kelle laevad lepingule lisatud protokollis kohaselt kala püüavad, on täitnud püügi deklareerimist käsitlevaid sätteid; nende mittetäitmise korral ei tohiks komisjon rahuldada vastava riigi järgmise aasta püügiloataotlusi;
- igal aastal tuleks Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitada aruanne protokollis artiklis 6 kirjeldatud mitmeaastase valdkondliku kava tulemuste ja
- selle kohta, kuidas liikmesriigid on täitnud püükide deklareerimise nõuet; enne protokollis kehtivusaja lõppu või enne selle kehtivusaja pikendamiseks läbirääkimiste alustamist tuleks esitada Euroopa Parlamendile ja nõukogule protokollis täitmise järelhindamise aruanne koos kulude-tulude analüüsiga.

*****

Eelarvekomisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil teha Euroopa Parlamendile ettepanek anda nõusolek.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	4.3.2013
Lõpphääletuse tulemus	+ : 23 - : 10 0 : 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Reimer Böge, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Giovanni La Via, Claudio Morganti, Vojtěch Mynář, Juan Andrés Naranjo Escobar, Dominique Riquet, László Surján, Helga Trüpel, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	François Alfonsi, Edit Herczog, Jürgen Klute, María Muñoz De Urquiza, Georgios Stavrakakis, Nils Torvalds

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	29.5.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 16 -: 6 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Alain Cadec, Chris Davies, Carmen Fraga Estévez, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raúl Romeva i Rueda, Struan Stevenson, Nils Torvalds
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jean-Paul Basset, Izaskun Bilbao Barandica, Jean Louis Cottigny, Gesine Meissner, Ana Miranda, Antolín Sánchez Presedo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Pablo Arias Echeverría, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Carlos José Iturgaiz Angulo, Teresa Jiménez-Becerril Barrio